

Uống Rượu với Cụ Lý Công Uẩn

*“Dao tri hồ thượng nhất tôn tửu,
Năng ức thiên nhai vạn lý nhân”.*
Thơ: (Âu Dương Tu).

Đêm chẻ nhỏ, bỏ tìn vò lưng-lưng
rộn đầu đau thừa ky-mã chiến-binh
buổi tiên tổ, rần rần cơn địa-chấn
vận thái xưa chừ chỉ sót dáng hình.

Sương len lén vin cành lo lá thức
phủ xuống dòng suy ngẫm một vĩ nhân
chân đau quắt, cong queo nào dám đuổi
e sợ rắng, xã-tắc sẽ xoay vần.

Hồi chuông dẫn Lãng-Nghiêm-Kinh bừng sáng
lá bồ-đề chở nặng giọt nhẹ tênh
không lộ vẽ hồng trần qua đất hẹp
mộng quân vương ẩn giấu một góc đèn.

Hoa-Lư ả, thân rồng nằm đợi đợi
vọng Tiêu-Sơn, râu đọng bóng hoàng-hôn
tri mỗ số hện hội mùa khai-trí
đêm lắng nghe lòng sóng vỗ dập-dòn.

Đại-La mộng Thuận-Thiên linh khí hiển
đấu trăm năm cố trụ một cơ-ngôi
Chiêu-Hoàng-Lý, thương chồng nhường ngôi báu
chánh-sử lưu thời sử nhớ nhớ đời.

Kẻ hậu bối, chưa thăng trầm đã định
quãng sủng gươm đứng ngẫm nỗi can qua
thân tù tội, sờ chiến-thân đau thất
buổi lưu-vong ngóng tổ-quốc, ngóng nhà.

Kẻ hậu bối, đà xé thân hãn cách
đáo cuộc đành ngậm bệnh bước đi hoang
nơi biên-tái, chốn trận tiền dững mãnh
vũ-khí cảm ngừng mặt cúi tan hàng.

Rượu còn đó, hương đồng lưu tán mỏng
người còn đây, người đã khác người xưa
đất còn đó, đất sang tay kẻ lạ
địa danh in tủy não kể như thừa.

Hơi tửu thấm trắng đen len sợi tóc
ngọn đông phong chuyển hướng én về chưa
lòng rộn-rã hoan-ca hồn non nước
chuối xuân-thâm nói tiếp khúc giao mùa.

Chuông Cổ-Pháp thanh không sàu vọng lại
lớp lá sau sân chùa biết có hay
tiếng chổi dội rơi sương chiều không nữa
người xưa ơi, xin thấu hiểu lòng này.

Trang Y Hạ

Cước Chú:

Bài: Xuân Nhật Tây Hồ Ký (Âu Dương Tu).

*“Tửu phùng tri kỷ thiên bôi thiểu,
Thoại bất đầu cơ bán cú đa.
Dao tri hồ thượng nhất tôn tửu,
Năng ức thiên nhai vạn lý nhân”.*

Dịch thơ:

*(Gặp bạn hiểu nhau ngàn chén ít
Chuyện trò không hợp nửa câu dư
Mới biết trên hồ cầm chén rượu
Nhớ người vạn dặm buổi tạ tử.)*